

Λογοτεχνικό Εργαστήρι

Κατά το τρέχον σχολικό έτος 2011-2012, εκπονήθηκε στο Μουσικό Σχολείο Τρικάλων πολιτιστικό πρόγραμμα με θέμα «Λογοτεχνικό εργαστήρι : αξιοποίηση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών για δημιουργία πολυτροπικών κειμένων και δημιουργική γραφή», με συντονίστριες καθηγήτριες τις φιλόλογους Γεωργία Κολοβελώνη και Αλεξάνδρα Χιώτη και συμμετέχοντες τους μαθητές του τμήματος Β1' Λυκείου.

Στόχος του προγράμματος ήταν να έρθουν οι μαθητές σε επαφή με λογοτεχνικά κείμενα και να τα αντιμετωπίσουν ως δημιουργήματα τα οποία μπορούν να νοηματοδοτηθούν από τους ίδιους μέσα από τις προσωπικές αναγνωστικές τους διαδρομές. Παράλληλα, δεδομένου ότι οι Τεχνολογίες Πληροφορίας και Επικοινωνιών συμβάλλουν στη μεταβολή της έννοιας της λογοτεχνίας, δίνοντας έμφαση σε νέες μορφές κειμενικότητας και σε νέες αναγνωστικές πρακτικές, έγινε απόπειρα να εξοικειωθούν οι μαθητές με νέους τρόπους διδακτικής προσέγγισης και μαθησιακής διαδικασίας και να ενθαρρυνθούν, αξιοποιώντας τις δυνατότητες των νέων μέσων, για προσωπική έκφραση και δημιουργική γραφή.

Παρά τη δυσκολία του εγχειρήματος, αφού η αξιοποίηση των Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών στο μάθημα της λογοτεχνίας αφίσταται παραδοσιακών διδακτικών προσεγγίσεων, με τις οποίες είναι κυρίως εξοικειωμένοι οι μαθητές, τα οφέλη ήταν πολλαπλά, καθώς οι μαθητές ασκήθηκαν στη δημιουργία πολυτροπικών κειμένων, στη χρήση υπερκειμένου και κυρίως έδωσαν διέξοδο στη δημιουργική τους φαντασία, ανακαλύπτοντας και ασκώντας τις καλλιτεχνικές τους δεξιότητες, παράγοντας ποικίλα κείμενα, όπως αυτά που, ενδεικτικά, παρατίθενται.

Ομαδικές δημιουργίες

A

Μυρίζω σκιές και βλέπω το άρωμά σου
Από μακριά ακούω τη μορφή σου
Αγγίζω τις σκέψεις σου
Και αισθάνομαι τη λύπη στα μάτια σου
Αγκαλιάζω τη μορφή σου
Και την πλάθω ξανά απ' την αρχή
Είσαι εσύ, είσαι εσύ, είσαι εσύ...
Ηλιαχτίδα που φωτίζει το σκοτάδι μου
Σταγόνα που σβήνει τη φωτιά μου
Αστέρια πέφτουν χωρίς την ευχή κανενός
Κι εγώ τρέχω στους δρόμους σαν τρελός
Μήπως σε βρω κι έχω την ευκαιρία
Να επιστρέψω την αγάπη που σου έκλεψα
Το χαμόγελό σου μου τρυπάει την καρδιά
Η ανάμνησή σου με πληγώνει
Όταν θυμάμαι το βλέμμα που με παγώνει

Γιατί μόνο στις αναμνήσεις μου
Μπορώ να σε βρω ξανά
Και να σε σβήσω...

B

Είμαστε ποιητές σημαίνει
Φως στο σκοτάδι της ζωής μας

Σημαίνει φαντάζουμε ταξιδιάρικα πουλιά
Που χάνονται στην ένωση ουρανού και θάλασσας

Σημαίνει δραπετεύουμε από το κλουβί της κοινωνίας
Αποδεχόμενοι τον εαυτό μας
Σημαίνει ότι εκφραζόμαστε με την ψυχή μας

Είμαστε ποιητές σημαίνει
Να μην εγκαταλείψουμε το ποίημα

Σημαίνει ότι τα έχουμε όλα αλλά και τίποτα
Μα και θάρρος και ελπίδα

Είμαστε ποιητές σημαίνει μια ελπίδα πεθαμένη
Το να γράφεις δίχως σκέψη
Και να μην φοβάσαι το άγνωστο

Είναι ένα θείο δώρο στον δρόμο προς την εξιλέωση
Σημαίνει είμαστε ελεύθεροι και δεν φοβόμαστε

Ελεύθεροι όπως τα πουλιά στον ουρανό
Και δεν έχει σημασία πόσο γρήγορα πετάμε
Αρκεί να σκίζουμε τα σύννεφα και να χαιρόμαστε τον ήλιο

Σημαίνει έκφραση και αγάπη, χαρά και λύπη, προσδοκία για ζωή

Σημαίνει να δίνουμε στους άλλους τη χαρά, τη γνησιότητα της ανθρωπιάς
Να παίρνουμε τη ζωή στα χέρια μας και να την πλάθουμε

Σημαίνει ονειρευόμαστε
Γινόμαστε περιπατητές ανάμεσα στα όνειρα
Στις σκιές του εαυτού μας
Στις επιθυμίες της ψυχής μας
Σημαίνει ότι σκεφτόμαστε πως ζούμε

Σημαίνει ταξιδεύουμε μέσα στα λόγια και ζούμε τα όνειρά μας

Είμαστε ποιητές σημαίνει ρισκάρουμε
Ρισκάρουμε να χάσουμε αλλά και να κερδίσουμε
Ρισκάρουμε να πονέσουμε αλλά και να χαρούμε

Ρισκάρουμε για τον θάνατο αλλά και για τη ζωή

Είμαστε ποιητές σημαίνει δεν υπάρχουν όρια και συρματοπλέγματα
Λύπη, χαρά, μελαγχολία, όλα αυτά ευπρόσδεκτα για μας
Σημαίνει ότι είμαστε ευγνώμονες που η ζωή μάς χαρίζει απλόχερα
Τα συναισθήματα αυτά που μας ταυτίζουν

Είμαστε ποιητές σημαίνει
Βλέπουμε στο σκοτάδι φως
Γελάμε με τον θάνατο και ψάχνουμε
Αόρατα φαντάσματα στα άχυρα

Ατομικές δημιουργίες

A

Όταν η σκιά του αέρα κατρακυλάει
Στις φωτεινές περικοκλάδες του θανάτου
Τότε και μόνο τότε η αδίστακτη σελήνη
Προσφέρει μια κλωστή για να κρατηθείς
Που ονομάζει -άδικα- έρωτα
Χαραμίζοντας αυτή τη λέξη
Ταυτίζοντάς την άδικα
Με το σκοτάδι

B

Είσαι ένας έρωτας μεγάλος
Που ούτε θάνατος μπορεί να μας χωρίσει
Στα όνειρά μου κάθε βράδυ τριγυρνάς
Με παίρνεις μαζί σου σε μια απέραντη σελήνη
Μια φορά με κέρασες το φως της μέρας
Και φύσηξε ένα μικρό αεράκι
Κι από δίπλα μου περνάει η σκιά σου

Γ

Για τον έρωτα πεθαίνεις
Για τα όνειρα ζεις

Οι συντονίστριες καθηγήτριες

Γεωργία Κολοβελώνη

Αλεξάνδρα Χιώτη